

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**
Број: Кж-86/05
Бања Лука, 17.10.2005. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Икановић Вељка, као предсједника вијећа, те Бужанин Обрена и Димитријевић Војислава, као чланова вијећа, уз учешће записничара Рибих Софије, у кривичном предмету против оптуженог Р.Д., због кривичног дјела убиство у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број К-1/05 од 21.2.2005. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству оптуженог, а у одсутности уредно позваних Републичког тужиоца и браниоца оптуженог адвоката С.Ј.Т. из Б.Л. дана 17.10.2005. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се као неоснована, жалба Окружног тужиоца у Бањој Луци, те се потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број К-1/05 од 21.2.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број К-1/05 од 21.2.2005. године ослобођен је оптужбе, а на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), оптужени Р.Д., да је починио кривично дјело убиство у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени Н.Л. је са имовинско-правним захтјевом упућен на парницу.

Против те пресуде жалбу је благовремено изјавио Окружни тужилац у Бањој Луци, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба кривичног поступка с приједлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или одржи претрес пред другостепеним судом, или да се побијана пресуда преиначи на осуђујућу пресуду.

Бранилац оптуженог адвокат С.Ј.Т. је доставио одговор на жалбу Окружног тужиоца, с приједлогом да се жалба одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

На сједници другостепеног вијећа овог суда оптужени је изјавио да остаје код навода његовог браниоца у одговору на жалбу тужиоца и предложио да се жалба Округног тужиоца одбије као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 312. ЗКП-а, у оном дијелу у којем се жалбом побија, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Нема мјеста жалбеном приговору заснованом на тврдњи да је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а, у облику недостатка разлога у образложењу и противрјечности изреке пресуде датим разлозима, што све пресуду, по становишту жалбе, чини неразумљивом.

Наиме, закључак побијане пресуде о недостатку доказа да је оптужени починио кривично дјело за које је оптужен, према датим разлозима у образложењу пресуде, се темељи на садржајној анализи доказа проведених на главном претресу, па тиме нема основа за тврдњу жалбе о недостатку разлога у образложењу у погледу ове одлучне чињенице, у чему би се манифестовала битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а. Истина, побијана пресуда правилно закључује да из чињеничног описа дјела датог у диспозитиву потврђене, а на главном претресу неизмјењене оптужнице, произлази да је оптужени дјело починио у нужној одбрани, што представља околност усљед које почињено дјело нема карактер кривичног дјела према одредби члана 11. став 1. КЗ РС, усљед одсуства противправности радњи предузетих у нужној одбрани. Из чињеничног описа дјела датог у диспозитиву оптужнице произлази да је оптужени радњу повређивања оштећеног Н.Л., употребом кухињског ножа са сјечивом дужине 20 цм, предузео у ситуацији када су оштећени Н.Л., те С.В. кренули према њему носећи у рукама аутодизалицу и летву, са очигледном намјером да га нападне. Тако конципиран чињенични опис дјела у оптужници, без сумње, одражава одбрамбени карактер радњи оптуженог предузетих у циљу одбијања непосредно предстојећег напада, чиме су остварене претпоставке да суд оптуженог ослободи оптужбе на темељу члана 290. тачка а) ЗКП-а, на што се у одговору на жалбу правилно указује. Ово из разлога што принцип везаности пресуде за оптужницу садржан у одредби члана 286. ЗКП-а ограничава суд да се у погледу оптуженог и дјела креће у границама потврђене или на главном претресу измјењене оптужбе, при чему није везан за приједлоге у погледу правне оцјене дјела. Код таквог стања ствари (које подразумева примјену тачке а) члана 290 ЗКП-а за ослобађајућу пресуду), није било потребно да се суд упушта у оцјену доказа на којима је оптужница заснована.

Међутим, када је побијана пресуда, унаточ томе, како произлази из датих разлога у образложењу, на темељу правилне оцјене доказа проведених на главном претресу, закључила да није доказано да је оптужени починио кривично дјело за које је оптужен, а при томе се у изреци пресуде позвала на овај законски основ за ослобађајућу пресуду, који је садржан у одредби члана 290. тачка в) ЗКП-а, онда се не може прихватити као основана, тврдња жалбе о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а, у облику противрјечности изреке разлозима у образложењу.

Имајући у виду изложено,приговори жалбе чинјеничној основи побијане пресуде, губе на значају, ради чега, ни овом жалбеном основу нема мјеста.

Ради изнијетог жалба тужиоца је одбијена, као неоснована, а на основу члана 319. ЗКП-а, те првостепена пресуда потврђена.

Записничар
Рибих Софија

Предсједник вијећа
Икановић Вељко

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић